

Auf Flügeln des Gesanges

Felix Mendelssohn (1809-1847) was een wonderkind en werd ook wel 'de Mozart van de 19e eeuw' genoemd. Auf Flügeln des Gesanges is de 2e van zijn '6 liederen voor zangstem en piano' uit 1834. De tekst is van de romantische dichter Heinrich Heine.

Auf Flügeln des Gesanges,
Herzliebchen, trag ich dich fort,
Fort nach den Fluren des Ganges,
Dort weiß ich den schönsten Ort;

Dort liegt ein [rotblühender]¹ Garten
Im stillen Mondenschein,
Die Lotosblumen erwarten
Ihr trautes Schwesterlein.

Die Veilchen kichern und kosen,
Und schau'n nach den Sternen empor,
Heimlich erzählen die Rosen
Sich duftende Märchen ins Ohr.

Es hüpfen herbei und lauschen
Die frommen, klugen Gazellen,
Und in der Ferne rauschen
Des [heiligen]² Stromes Well'n.

Dort wollen wir niedersinken
Unter dem Palmenbaum,
Und Liebe und Ruhe trinken,
Und träumen seligen Traum.

Op vleugels van gezangen,
Mijn liefje, draag ik je voort,
Weg naar de velden der Ganges;
Daar weet ik het mooiste oord.

Daar ligt een [rood]¹ bloeiende lusthof
In stille maneschijn,
De lotusbloemen verwachten
Hun lieve zusje klein.

Viooltjes giech'len en babb'len
En kijken naar 't sterrenlichtkoor,
Heim'lijk vertellen de rozen
Hen geurende sprookjes in 't oor.

Daar komen aanhuppen en luist'ren
Gazellen, braaf en heel wijs,
En ver weg hoor je fluist'ren
Het heilige² golvengeruis.

Daar willen wij zacht neerzinken
Onder de palmen, loom,
En liefde³ en rust indrinken
En dromen 'n zalige droom.

An den Mond

An den Mond is van Heinrich Hölty (1748-1776), een zeer getalenteerde dichter, wiens werk getekend is door melancholie.

Geuß, lieber Mond, geuß deine Silberflimmer
Durch dieses Buchengrün,
Wo [Fantasein]¹ und Traumgestalten immer
Vor mir vorüberfliehn!

Enthülle dich, daß ich die Stätte finde,
Wo oft mein Mädchen saß,
Und oft, im Wehn des Buchbaums und der
Linde,
Der goldnen Stadt vergaß!

Enthülle dich, daß ich des Strauchs mich freue,
Der Kühlung ihr gerauscht,
Und einen Kranz auf jeden Anger streue,
Wo sie den Bach belauscht!

Dann, lieber Mond, dann nimm den Schleier
wieder,
Und traur' um deinen Freund,
Und weine durch den Wolkenflor hernieder,
Wie dein Verlaßner weint!

Giet, lieve maan, giet toch je glinsterzilver
Door 't groen der beuken heen,
Waar fantasieën en droomgestalten
Altijd maar glijden langs mij heen.

Kom, laat je zien, dat ik de plek kan vinden,
Waar vaak mijn meisje zat,
En vaak, bewaaid door beukenboom of linde,
De gouden stad vergat.

Kom, laat je zien, toon mij de struik, die
mooie,
Die haar verkoeling bood,
Dat ik een krans op elke wei kan strooien,
Waar zij van 'n beek genoot.

Dan, lieve maan, mag je je weer verschuilen,
En treuren om je vriend,
En huilen door het wolkendek naar beneden,
Waar

Auf dem Wasser zu singen

In Auf dem Wasser zu singen (1823) is een gedicht van Friedrich Leopold zu StolbergStolberg(1750-1819). Daarin bevindt de verteller zich in een boot en reflecteert op de tijd die voorbij gaat.

Mitten im Schimmer der spiegelnden Wellen
Gleitet, wie Schwäne, der wankende Kahn;
Ach, auf der Freude sanftschimmernden
Wellen
Gleitet die Seele dahin wie der Kahn;
Denn von dem Himmel herab auf die Wellen
Tanzet das Abendroth rund um den Kahn.

Ueber den Wipfeln des westlichen Haines
Winket uns freundlich der röthliche Schein;
Unter den Zweigen des östlichen Haines
Säuselt der Kalmus im röthlichen Schein;
Freude des Himmels und Ruhe des Haines
Athmet die Seel' im erröthenden Schein.

Ach, es entschwindet mit thauigem Flügel
Mir auf den wiegenden Wellen die Zeit.
Morgen [entschwinde]¹ mit [schimmerndem]²
Flügel
Wieder wie gestern und heute die Zeit,
Bis ich auf höherem strahlenden Flügel
Selber entschwinde der wechselnden Zeit.

Midden in glinst'ring van spiegelnde golven
Glijdt als een zwaan heen de wiegende boot:
Ach, op van vreugde zacht glinst'rende golven
Glijdt ook de ziel heen, zo licht als de boot;
Want van de hemel omlaag op de golven
Danst er het avondrood rond om de boot.

Boven de toppen der west'lijke bossen
Glimlacht zo vriend'lijk de rossige schijn;
Onder de takken der oost'lijke bossen
Ritselt de kalmoes in rossige schijn;
Vreugd van de hemel en rust van de bossen
Ademt de ziel in de rossige schijn.

Ach, hoe ontvlucht mij met dauwnatte
vleugels,
Weg op de wiegende golven, de tijd;
Morgen ontvlucht mij met glinst'rende
vleugels
Net als voorheen en vandaag weer de tijd,
Totdat op hogere, stralende vleugels
Zelf ik ontvlucht aan de vluchtige tijd.

Ici-bas

Tekst van R.F. Sully-Prudhomme

Ici-bas tous les lilas meurent,
Tous les chants des oiseaux sont courts,
Je rêve aux étés qui demeurent
Toujours...

Ici-bas les lèvres effleurent
Sans rien laisser de leur velours,
Je rêve aux baisers qui demeurent
Toujours...

Ici-bas, tous les hommes pleurent
Leurs amitiés ou leurs amours;
Je rêve aux couples qui demeurent
Toujours...

Hier beneden verwelken de seringens
En zijn de vogelzangen kort
Ik droom van de zomers die blijven
Voor altijd...

Hier beneden laat een vluchtige kus
Niets van z'n zachtheid achter,
Ik droom van de kussen die blijven
Voor altijd...

Hier beneden bewenen de mensen
Hun vriendschappen, hun geliefden
Ik droom van de koppels die bij elkaar blijven
Voor altijd...

Clair de lune

Tekst van Paul Verlaine

Votre âme est un paysage choisi
Que vont charmant masques et
bergamasques,
Jouant du luth et dansant, et quasi
Tristes sous leurs déguisements fantasques!

Tout en chantant sur le mode mineur
L'amour vainqueur et la vie opportune.
Ils n'ont pas l'air de croire à leur bonheur,
Et leur chanson se mêle au clair de lune,

Au calme clair de lune triste et beau,
Qui fait rêver, les oiseaux dans les arbres,
Et sangloter d'extase les jets d'eau,
Les grands jets d'eau sveltes parmi les
marbres.

Je ziel is een select landschap,
Dat gecharmeerd wordt met maskerades en
bergamaskers,
Spelend op de luit en dansend, en bijna
Triest onder hun fantastische vermommingen.

Allen zingen erover in mineur
Overwinnende liefde en het geschikte leven,
Ze lijken niet te geloven in hun geluk
En hun lied vermengt zich met het maanlicht,

In het kalme maanlicht, verdrietig en mooi,
Dat zet de vogels aan het dromen in de bomen
En de fonteinen snikken van extase,
De hoge slanke fonteinen tussen marmeren
beelden.

Après une rêve

Tekst van Romain Boussine

Dans un sommeil que charmait ton image
Je rêvais le bonheur, ardent mirage,
Tes yeux étaient plus doux, ta voix pure et
sonore,
Tu rayonnais comme un ciel éclairé par
l'aurore;

Tu m'appelais et je quittais la terre
Pour m'enfuir avec toi vers la lumière,
Les cieux pour nous entr'ouvraient leurs nues,
Splendeurs inconnues, lueurs divines
entrevues,

Hélas! Triste réveil des songes
Je t'appelle, ô nuit, rends moi tes mensonges,
Reviens, reviens radieuse,
Reviens ô nuit mystérieuse!

In een slaap die jouw beeld betoverde
Droomde ik van het geluk, een vurige
luchtspiegeling,
Jouw ogen waren tederder, je stem puur en
sonoor,
Jij straalde als een hemel verlicht door de
dageraad;

Je riep me en ik kwam los van de aarde
Om er met jou vandoor te gaan naar het licht,
De hemelen zetten hun wolken voor ons op
een kier,
Ongekende prachten, glimpen van goddelijke
gloed,

Helaas! Treurig ontwaken vanuit de dromen,
Ik roep jou, nacht, geef mij je leugens terug,
Keer terug, keer stralend terug,
Keer terug, o mysterieuze nacht!